

РЕШЕНИЕ

№ 206

гр. Горна Оряховица, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОРНА ОРЯХОВИЦА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Емануел В. Вардаров

при участието на секретаря Мариянка Г. Къцаркова
като разглежда докладваното от Емануел В. Вардаров Гражданско дело № 20214120101706 по описа за 2021 година

Обективно съединени иски с правно основание: чл.558 ал.7 от КЗ ввр. чл.557 ал.1 от КЗ и чл.86 ал.1 от ЗЗД.

Ищецът “Гаранционен фонд” гр.София, представляван от адв.Н.И. от ВТАК и адв.В. К.К. от ВТАК, твърди в исковата си молба, че на основание чл.557 ал.1 т.2 б.“а” от КЗ, изплатил по щета№110095/06.02.2018г. обезщетение за имуществени вреди за в размер на 561.78лв. за електрически стълб, собственост на „Енерго-Про Мрежи“АД с ЕИК:104518621, увреден от С. С. ИВ. на 17.11.2017г. при ПТП в гр.Д.Оряховица Общ.Г.Оряховица. Твърди се, че виновен за катастрофата е С. С. ИВ., който управлявайки лек автомобил “Опел Вектра“, без регистрационен номер, при движение с несъобразена скорост в гр.Д.Оряховица Общ.Г.Оряховица, по ул.“Г.Измирлиев“ срещу №44, губи контрол над автомобила и се удря електрически железобетонен стълб, като така причинява процесното ПТП. В нарушение на чл.259 ввр. чл.249 от КЗ(отм.) сега чл.483 ввр. чл.461 от КЗ ответникът И. управлявал увреждащия автомобил без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. ГФ поканил ответника да възстанови изплатеното от него, но Ангелов не погасил задълженията си. Предявени са обективно съединени иски по чл.558 ал.7 от КЗ ввр. чл.557 ал.1 от КЗ и чл.86 ал.1 от ЗЗД, за: сумата 561.78лв., представляваща изплатеното обезщетение от Гаранционен фонд на „Енерго-Про Мрежи“АД(собственик електрически железобетонен стълб) по щета№110095/06.02.2018г., вследствие имуществени вреди от ПТП, настъпило на 17.11.2017г. в гр.Д.Оряховица Общ.Г.Оряховица по вина на С. С. ИВ., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба – 02.09.2021г. до окончателното и изплащане. Претендират се направените разноски по делото.

Ответникът С. С. ИВ., с редовно връчено съобщение по реда на чл.47 ал.5 от ГПК, се представлява от особен представител адв.М.Л.М.-С. от ВТАК, съгласно чл.47 ал.6 от ГПК.

Особеният представител оспорва предявените искове по основание и размер. По делото не били представени никакви писмени документи(фактури) за използваните материали и извършените ремонтни дейности на железобетонния стълб, на база на които ищецът да покрие разходите за поправянето на увредения обект. Претендираната сума от „Енерго-Про Мрежи“ АД е 997.20лв., като не ставало ясно как е била формирана претендираната сума – липсвали безспорни доказателства за размера на претенцията. Целта е да се покрие размер на причинените щети, а не да води до неоснователно обогатяване на ищеца или на трето лице, извършило ремонтните дейности. Вследствие на липсата на фактури за извършените разходи от страна на „Енерго-Про Мрежи“ АД технически експерт от Гаранционен фонд изготвил експертиза, с която оценява щетата на сумата на 561.78лв., която сума, била преведена по сметката на застрахованото дружество. Счита така направената експертна оценка за несъответстваща на действителността, като същата е в прекомерен размер, поради обвързаността на техническия експерт с Гаранционен Фонд, което би повлияло на неговата безпристрастност и обективност при извършване на възложената му задача. Моли съда да отхвърли предявения иск, поради липса на първични доказателства за размера на причинените щети.

Съдът, след като събра необходимите доказателства за изясняване на делото от фактическа и правна страна и преценявайки ги в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

На 17.11.2017г. в 02 h15min. в гр.Д.Оряховица Общ.Г.Оряховица на ул.“Г.Измирлиев“ С. С. ИВ.(неправоспособен водач) управлява в посока с.Драганово Общ.Г.Оряховица собственият си лек автомобил „Опел Вектра“ с рама№W0L0JBF19W1080908, който не е регистриран по надлежния ред и е без табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. При движение с несъобразена скорост с пътните условия губи контрол над управлението на автомобила, навлиза в лентата за насрещно движение и се блъска в бетонен стълб вляво по посоката си на движение с което допуска ПТП с материални щети по МПС и стълба. След настъпване на ПТП водачът И. не остава на мястото на произшествието и не уведомява органите на МВР. Същият се явява в сградата на РУМВР Г.Оряховица на 17.11.2017г. около 12 h50min. При направена справка в ОД МВР гр.Русе се установило, че водачът И. е правоспособен. Произшествието е посетено от контролен орган – служители при КАТ при РУМВР гр.Г.Оряховица. Съставен е Протокол за ПТП№1614894/17.11.2017г., в който освен описаните обстоятелства и причини за ПТП, е отразено, че водачът на лекия автомобил “Опел Вектра“ към момента на ПТП е правоспособен и е без действаща задължителната застраховка "Гражданска отговорност". Също така, са отразени и нанесените щети на автомобил и стълба - “счупен електрически железобетонен стълб“, собственост на „Енерго-Про Мрежи“ АД(понастоящем „Електроразпределение Север“ АД).

Издадени са АУАН-Г 976092/17.11.2017г., а впоследствие Наказателно постановление№ 17-0268-002343/30.11.2017г., с което за нарушени: чл.140 ал.1 от ЗДвП - управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред; чл.20 ал.2 от ЗДвП - водачът не избира скоростта на движение, съобразно атмосфер.условия, релефа, условията на видимост, интензивността на движение и др.обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението ПТП; чл.123 ал.1 т.2 б.“б“ от ЗДвП - не остава на мястото на ПТП до пристигане на представители на МВР или следствието; чл.150 от ЗДвП - управлява МПС без да е правоспособен водач. На С. С. ИВ. са наложени административни наказания: „Глоба“ в размер на 500.00лв., на основание чл.175 ал.3 от ЗДвП и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6месеца; „Глоба“ в размер на 200.00лв., на основание чл.179 ал.2 от ЗДвП; „Глоба“ в размер на 200.00лв., на основание чл.175 ал.1 т.5 от ЗДвП и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6месеца; „Глоба“ в размер

на 300.00лв., на основание чл.177 ал.1 т.2 от ЗДвП. Нарушителят не е обжалвал наложените му санкции.

На 17.11.2017г. служители от „Енерго-Про Мрежи“АД извършват оглед на мястото на ПТП и съставят Констативен протокол №14/17.11.2017г. за причинени щети по ел.съоръженията собственост на „Енерго-Про Мрежи“АД. Констатирано е, че на обект Въздушна мрежа НН на ул.“Т.Измирлиев“ в гр.Д.Оряховица Общ.Г.Оряховица на 17.11.2017г. в резултат на катастрофа на МПС е счупен от ВМ НН на ТП5 гр.Д.Оряховица. Стълбът е железобетонен тип 590/9.5. На 17.11.2017г. служители от „Енерго-Про Мрежи“АД извършват подмяна на повредения железобетонен стълб, съответно възстановяват мрежата и нормалната и работа. Съставен е Протокол за нанесени щети по ел.съоръженията собственост на „Енерго-Про Мрежи“АД, в който са описани средствата за възстановяване на щетата, включващи материали и труд. Във връзка с реализираното ПТП на 17.11.2017г. „Енерго-Про Мрежи“АД(понастоящем „Електроразпределение Север“АД) е депозирал уведомление и декларация с вх.№24-00-155/15.03.2017г. до Гаранционен фонд. Претенцията на електроразпределителното дружество за причинени материални щети е 997.20лв. Декларирано е, че ремонтът е извършен за сметка на дружеството, поради което няма как да бъдат предоставени фактури за извършените разходи.

Изготвена е техническа експертиза по щета №110095/06.02.2018г. и заключителна техническа експертиза от 09.03.2018г. Според изготвения Доклад за имуществени вреди по щета №110095/06.02.2018г. е калкулирано обезщетение за имуществени вреди – 561.78лв., както и разходи по чл.558 ал.7 от КЗ – 83.00лв., или общо 644.78лв. „Гаранционен фонд“ възстановил по щета №110095/06.02.2018г. на „Енерго-Про Мрежи“АД(понастоящем „Електроразпределение Север“АД) обезщетение за имуществени щети в размер на 561.78лв. за електрически стълб, собственост на „Енерго-Про Мрежи“АД

Сумата е заплатена в пълен размер с преводно нареждане от 20.03.2018г.(лист 31 от делото). С регресна покана с изх.№ГФ-РП-272/08.06.2018г. до С. С. ИВ., същият е бил поканен да заплати(в месечен срок) задължението си към встъпилия в правата на удовлетворения кредитор „Гаранционен фонд“ по щетата в размер 644.78лв. До момента на предявяване на иска и приключване на съдебното заседание посочената сума не е била изплатена на ищеца.

По делото е допусната съдебно-техническа експертиза. Вещото лице дава с тойност на СМР за възстановяване на щетата е 580.05лв.(без ДДС) или 696.06лв с ДДС(материали – 304.50лв.; труд – 340.00лв.; амортизация – 64.45лв.). При остойностяване на СМР са използвани данни от фирми, извършващи ремонтно-възстановителна дейност по въздушни електрически мрежи ниско напрежение, доставни цени на материалите от производители и търговци, стойност на специфични услуги и мероприятия, свързани с процесния обект, всички към датата на възстановяване 17.11.2017г. Начислена е и амортизация на съоръжението свързана с експлоатационния срок. Съдът кредитира заключението на вещото лице като обосновано и компетентно, като му дава вяра. Същото не е оспорено от страните по делото.

Относно ангажиране на наказателна отговорност по КЗ, такава не е търсена поради факта, че КЗ като нарушения визира чл.483 ал.1 т.1 от КЗ - МПС регистрирано в Р.България и по чл.483 ал.1 т.2 от КЗ - МПС от трета държава. В КЗ липсва текст за търсене на отговорност за наличие на сключена валидна застраховка „Гражданска отговорност“ на МПС нерегистрирани в Р.България, респ. държава членка на ЕС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира ищцовата претенция за основателна, поради което същата следва да бъде уважена, ведно с произтичащите от това законни последици.

Основателността на регресната претенция на ищеца в случая предполага съществуването на

деликтно правоотношение - чл.45 от ЗЗД, за да възникне валидното задължение на длъжника да възстанови на ищеца стойността на причинените от виновното му противоправно поведение имуществени/неимуществени вреди. Възникналото спорно правоотношение между страните намира своята нормативна уредба в КЗ, Правилника за устройство и дейността на ГФ. Отговорността на Гаранционния фонд в тези случаи произтича пряко от закона. Фондът е длъжен да покрива имуществените и неимуществени вреди, причинени на трети лица, когато е осъществен застрахователен риск при застраховка „Гражданска отговорност“. Гаранционният фонд е създаден и овластен да поеме обезщетяването на третите увредени лица в случаите когато застрахователят не отговаря спрямо тях. От тази гледна точка правният режим на отговорността на Гаранционния фонд е аналогичен на този на застрахователя. Така в негова полза законодателят също е предвидил възможността след изплащане на дължимото обезщетение в полза на увредения и встъпвайки в неговите права, да предяви регресен иск срещу причинителя на ПТП(в случая - срещу ответника). На компенсация подлежат, както изплатената сума на потърпевшата страна по ликвидиране на имуществени и неимуществени щети, така и изплатените суми за външни услуги, както и сумите на всички разходи, сторени от участващите в компенсацията страни. По иска с правно основание чл.558 ал.7 от КЗ, в конкретния случай следва да се установят следните факти и обстоятелства: увреждане, причинено от водач на МПС, което няма сключена застраховка „Гражданска отговорност“. Увреждането следва да отговаря на специфичните квалифициращи признаци, предвидени в деликта по реда на чл.45 от ЗЗД - да има виновно поведение/вината се предполага/, неправомерно поведение, настъпили щети - вид и стойност, причинна връзка между поведението и щетите. Във връзка с ангажирането на отговорността на регресния иск на доказване подлежат и обстоятелствата по изплащане на сумите на пострадалото лице. Съгласно разпоредбата на чл.288 ал.1 т.2 б.„а“ от КЗ(отм.), сега чл.557 ал.1 т.2 б.„а“ от КЗ, фондът изплаща обезщетения по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за имуществени и неимуществени вреди ако пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Р.България и виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Отрицателни факти не се доказват в правната доктрина.

В настоящият случай от материалите по делото се доказва, а и не се спори между страните, че по отношение на управлявания от лицето С. С. ИВ. лек автомобил „Опел Вектра“ не е имало сключена застрахователна полица за застраховка „Гражданска отговорност“. С. С. ИВ. е управлявал МПС, без да е бил правоспособен. Безспорно е, че вследствие ПТП са нанесени имуществени вреди на „Енерго-Про Мрежи“АД(понастоящем „Електроразпределение Север“АД) – претърпяна щета - „счупен електрически железобетонен стълб“, които са описани в протокола за МПС и описа на застрахователя.

Протоколът за ПТП, издаден от длъжностно лице в кръга на правомощията му в установената форма и ред, представлява официален свидетелстващ документ(Решение№15/25.07.2014г. по т.дело№1506/2013г. ВКС). Като такъв той се ползва, не само с обвързваща формална доказателствена сила относно авторството на документа, но съгласно чл.179 от ГПК и със задължителна материална доказателствена сила, като съставлява доказателство за факта на направени пред съставителя изявления и за извършените от него и пред него действия. Такава част от протокола за ПТП съставлява и описаните щети върху железобетонен стълб, собственост на „Енерго-Про Мрежи“АД(понастоящем „Електроразпределение Север“АД). Фактът, че при ПТП са били причинени вреди, се явява установен по делото, тъй като протоколът за ПТП е официален удостоверителен документ относно

пряко възприетите от актосъставителя обстоятелства, а от него се установява, че актосъставителят е констатирал вреди по железобетонния стълб. В частта му относно обстоятелствата и причините за ПТП протоколът за ПТП, съставен от длъжностно лице от службите за пътен контрол съставлява частен свидетелстващ документ, тъй като не удостоверява действия, извършени от или пред това длъжностно лице по смисъла на чл.179 ал.1 от ГПК. Този документ, обаче, е подписан от ответника и доколкото автентичността му не е оспорена, дори да е частен в обсъжданата му част, той има материална доказателствена сила, тъй като удостоверява неизгодни за него факти, чието осъществяване не се опровергава от други доказателства по делото. В същия протокол е посочено, че ответникът е станал причина за ПТП. На собственика на стълба е изплатено обезщетение от ищеца, поради липсата на застраховател, който да покрие щетите. Безспорно се доказва, че именно поведение на ответника е причинило ПТП и това поведение е било противоправно и в причинно-следствена връзка с причинените вреди. При управление на МПС ответникът е нарушил ЗДВП: -не избрал скоростта на движение съобразно атмосферните условия, релеф, с условията на видимост, интензивността на движение и др. обстоятелства, за да спре пред предвидимо препятствие или създадена опасност за движението, изпуснал управлението на автомобила и се блъска в бетонен стълб вляво по посоката си на движение с което допуска ПТП с материални щети по МПС и стълба; -управлявал е МПС без да е правоспособен водач; -не е спрял и не е установил последиците от ПТП. Причината за ПТП е установена от констатациите на контролните органи, които не са опровергани от ответника. Противоправността на деянието също е налице, тъй като не са спазени законоустановени правила при управление на МПС, за което ответникът е санкциониран с влязло в сила Наказателно постановление. Безспорно е, че ищецът е изпълнил задължението си по чл.557 ал.1 т.2 б. "а" от КЗ, тъй като е заплатил на пострадалото лице сумата 561.78лв., представляваща обезщетение за имуществени вреди.

Съгласно чл.557 ал.1 т.2 б. "а" от КЗ Гаранционен фонд изплаща обезщетение за имуществени и неимуществени вреди вследствие на смърт или телесни увреждания и за вреди на чуждо имущество, ако ПТП е настъпило на територията на Р.България или на друга държава членка и е причинено от МПС, което обичайно се намира на територията на Р.България и виновният водач няма сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“. Според чл.558 ал.7 от КЗ, след изплащане на обезщетението по чл.557 ал.1, ал.2 от КЗ, Гаранционният фонд встъпва в правата на увреденото лице до размера на платеното и разходите по чл.558 ал.7 от КЗ. Съгласно чл.558 ал.7 ал.8 от КЗ, разходите за определяне и изплащане на обезщетението са за сметка на виновния водач.

Размерът на претърпяната имуществена вреда вследствие ПТП е безспорно доказан от приложените писмени доказателства по щета №110095/06.02.2018г. (уведомително писмо за имуществени вреди, декларация Доклад по щета №110095/06.02.2018г.; техническа експертиза по щетата, количествено-стойностна сметка. Също така, от събраните по делото доказателства безспорно се установява причинната връзка между противоправното деяние и настъпилия вредоносен резултат. В тази връзка е и заключението по съдебно-техническата експертиза. С изплащането на обезщетение по силата на чл.558 ал.7 от КЗ, фондът е встъпил в правата на увредения срещу деликвента, като е получил правото да му бъде възстановено платеното обезщетение.

С оглед изложените съображения, съдът намира искът за заплащане на сумата 561.78лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди за основателен, поради което същият следва да бъде изцяло уважен.

При забава в изпълнението на парично задължение длъжникът дължи обезщетение на кредитора в размер на законната лихва върху неизпълненото задължение от деня на забавата – чл.86 от ЗЗД. В случаите, когато задължението не е обвързано с уговорка за срок на изпълнение, длъжникът изпада в забава и дължи обезщетение по чл.86 от ЗЗД от момента на поканата за плащане, съгласно чл.84 ал.2 от ЗЗД. В процесния случай вземането на ищеца към ответника по чл.558 ал.7 от КЗ е възникнало в момента на плащане на обезщетението, но тъй като не е било обвързано с отнапред уговорен срок за изпълнение, забавата на длъжника е обусловена от покана за изпълнение на дълга. Ищецът е формулирал претенцията си от по-късна дата – датата на завеждане на исковата молба – 02.09.2021г., с оглед на което в полза на фонда следва да бъде присъдена и законната лихва върху 561.78лв., считано от датата на завеждане на исковата молба – 02.09.2021г. до окончателното и изплащане.

В хипотеза на представителство от пълномощник, в чието пълномощно не е вписано безплатно процесуално представителство, не е била договорена или заплатена сума за адвокатско възнаграждение, минималният размер, определим съгласно Наредба№1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, се гарантира винаги, в съответствие с принципа на възмездност на адвокатския труд дори при липса на договор. Според чл.36 ал.3 от ЗАдв., при липса на договор, по искане на адвоката, адвоката от Европейския съюз или клиента адвокатският съвет определя възнаграждение съгласно наредбата на Висшия адвокатски съвет. Съгласно мотивите към т.1 на ТР№6/2012г. на ОСГТК на ВКС договорът за адвокатска услуга се сключва между клиент и адвокат, а писмената форма е за доказване. В случая правна помощ по делото е осъществена без данни за договорен в тежест на доверителя размер на възнаграждението по чл.36 ал.2 ЗАдв.; заявление, че предоставената правна помощ е договорена като безвъзмездна и липса на данни, които да го опровергават; отговорност на насрещната страна за разноски, съобразно правилата на чл.78 от ГПК. В този смисъл липсата на договор за правна помощ не препятства упражняване на правото по чл.36 ал.3 от ЗАдв., тъй като принципът на чл.36 ал.1 от ЗАдв. е, че адвокатът има право на възнаграждение за своя труд, а размерът му, за разлика от хипотезата на чл.36,ал.3 от ЗА, се определя от съда, както беше посочено, а именно – 300.00лв. - чл.7 ал.2 т.1 от цитираната наредба. Така, при този изход на делото и на основание чл.78 ал.1 от ГПК ответната страна следва да бъде осъдена да заплати на ищеца и направените по делото разноски в размер на 350.00лв./ДТ - 50.00лв. и адв.възнаграждение – 350.00лв./.

Внасянето от страна на ищеца на възнаграждение за назначен на негови разноски особен представител на ответника по иска не е сред изискванията за редовност на исковата молба, съдържащи се в чл.127, чл.128 от ГПК, но разпоредбата на чл.129 ал.2 от ГПК е приложима, доколкото невнасянето на възнаграждението препятства движението на делото/участието на особен представител в производството е задължително и до назначаването му е налице процесуална пречка за извършване на съдопроизводствени действия/, а невнасянето на определеното от съда възнаграждение за особен представител на ответника за съответната инстанция е основание за приложение на чл.129 ал.3 от ГПК във всяка инстанция(Определение№33/22.01.2016г. по ч.т.дело№3418/2015г. - И.о. ВКС; Определение№1/04.01.2017г. по ч.гр.дело№3320/2016г. - И.о. ВКС; Определение№2337/06.02.2013г. по гр.дело№4025/2012г. Възз.П-г състав на СГС; Решение№4773/05.11.2019г. по в.гр.дело№524/2019г. на ОС-Благоевград). В тази връзка внасянето на определеното от съда възнаграждение за особен представител на ответника от една страна гарантира осъществено право на защита на ответната страна(следва да се зададе логичният

въпрос в коя правна система по света ищцовата страна заплаща първоначално, освен своята адвокатска защита и адвокатската защита на противната страна), но и фактическа реализация на правото на иск на ищеца(следва да се третира като абсолютна предпоставка). Дължимостта на възнаграждението на особения представител не зависи от изхода на спора, вкл. и по подадена от особения представител въззивна жалба, който с това си действие упражнява процесуалните права на ответника. Индикативно е приетото в мотивите на т.6 на Тълкувателно решение№6/06.11.2013г. по тълк.дело№6/2012г. - ОСГТК на ВКС, че възнаграждението на особения представител, назначен от съда, следва да бъде разграничено от отговорността за разноски, която се реализира с оглед постигнатия правен резултат по спора при наличие предпоставките на чл.78 от ГПК. Нещо повече, определени състави на ВКС извеждат извод, че възнаграждението на особения представител в този случай не представлява съдебни разноски по смисъла на чл.78 от ГПК(Определение№318/29.04.2014г. по ч.гр.дело№2463/2014г. – IVг.о. ВКС; Определение№18/11.01.2016г. по гр.дело№6797/2014г. – IVг.о. ВКС). В този смисъл настоящият състав счита, че в тежест на ответника, в чиято полза е допуснато(наложено от закона) особеното процесуално представителство, е да бъде възложено с крайния акт на съда заплащането на възнаграждението на особения представител(следва да се третира като абсолютна последица).

По делото са направени разноски за възнаграждение вещо лице във връзка с поисканата от особения представител съдебно-техническа експертиза в размер на 120.00лв., които по аргумент от чл.83 ал.1 т.5 от ГПК, са платени от бюджета на съда. Особеният представител, макар и назначен с акт на съда по реда на чл.47 ал.6 от ГПК, не упражнява свои процесуални права, а тези на страната, която представлява. Следователно, не особеният представител е задължен за заплащането на такси и разноски, а представляваната от него страна, която не е освободена от заплащането им. Дължимите разноските следва да се присъдят от съда с решението по спора и да се възложат на съответната страна, съобразно изхода на делото - т.7 на Тълкувателно решение от 06.11.2013г. по тълк.дело№6/2012г. – ОСГТК ВКС.

Водим от изложените съображения и на основание чл.258 и сл. от ГПК, чл.7 от ГПК, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С. С. ИВ. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: с.С. ул.**** Общ.С., ДА ЗАПЛАТИ на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр.София с БУЛСТАТ:****, със седалище и адрес на управление: гр.София ул."Граф Игнатиев"№2 ет.IV, представляван от Изп.директор М.К. и Изп.директор С.С.: сумата 561.78лв./петстотин шестдесет и един лева и седемдесет и осем стотинки/, представляваща изплатеното обезщетение от Гаранционен фонд на „Енерго-Промрежи“ АД(собственик електрически железобетонен стълб) по щета№110095/06.02.2018г., вследствие имуществени вреди от ПТП, настъпило на 17.11.2017г. в гр.Д.Оряховица Общ.Г.Оряховица по вина на С. С. ИВ., ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на завеждане на исковата молба – 02.09.2021г. до окончателното и изплащане; сумата 300.00лв./триста лева/, представляваща възнаграждение за особен представител. сумата 350.00лв./триста и петдесет лева/, представляваща направените по делото разноски.

ОСЪЖДА С. С. ИВ. с ЕГН*****, с постоянен и настоящ адрес: с.С. ул.**** Общ.С., ДА ЗАПЛАТИ по сметката на ГОРНООРЯХОВСКИЯ РАЙОНЕН СЪД : сумата 120.00лв./сто и двадесет лева/, представляваща възнаграждение на вещо лице; сумата 5.00лв./пет лева/,

представляваща ДТ по чл.11 от Тарифа за ДТССГПК за служебно издаване на изпълнителен лист.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Великотърновския окръжен съд в двуседмичен срок, считано от датата на получаване на съобщението, че е изготвено и обявено.

Препис от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Горна Оряховица: _____